

Opfordring til avlerboycot af GRU

Heimdal – et dialogforum hvor avlere af gamle husdyrracer arbejder på at finde fælles fodslag i forhold til det statlige Genressourceudvalg, opfordrer her i en pressemeldelse til, at boycotte indstillingen såkaldte avlerrepræsentanter til det kontroversielle statsudvalg:

Idet vi henviser til Sagsnr. PD-11-3045-000001 vedrørende indkaldelse af forslag til indstilling af avlerrepræsentanter til Udvalget til Bevarelse af Genressourcer hos Danske Husdyr, i daglig tale GRU, tillader vi os inden for den udstukne tidsramme, venligt men bestemt at afslå det fremsendte tilbud.

For os, er in-situ bevaringsarbejdet med den biologiske mangfoldighed og beskyttelse af genetisk integritet inden for domesticerede landracer, nationale men også regionale, det som vi prioriterer højest. Vi finder det ikke hensigtsmæssigt, ud fra GRU's nuværende virke, snævre formål og allerede udarbejdede strategiplan, at tilbyde vores erfaring, ekspertise og arbejdskraft til dette, idet vi må konstatere, at de gode kræfter kan gøre meget mere nytte i forum af en fælles platform for alle avlere.

Vi har igennem årene bl.a. noteret os, at GRU på utallige måder, enten fordi det ikke har mandat til dette, eller fordi det ikke har forstået ordlyden, halter uopretteligt bagud i forhold til at opfylde de mest elementære kapitler i Biodiversitetskonventionen, som Danmark tiltrådte i 1992 sammen med 189 andre lande. Nedenfor gives udvalgte eksempler:

- GRU har i sin strategiplan indskrevet begrebet "in situ – bevaring", som slet og ret at være "bevaring af levende dyr." Dette er faktisk i strid med konventionen, hvor der ordret står: "In situ-bevaring: bevaring af økosystemer og naturlige levesteder og opretholdelse og genetablering af levedygtige populationer af arter i deres naturlige omgivelser og, for så vidt angår opdrættede eller dyrkede arter, i de omgivelser, hvor de har udviklet deres særlige egenskaber." Kapitel 8 i samme konvention beskriver i utvetydige vendinger, hvorledes in situ – bevaring skal praktiseres. Det er direkte katastrofalt, at man fra udvalgets side tilsidesætter det vigtigste kapitel i hele konventionen. Enhver levende organisme tilpasser sig og ofte i løbet af ganske få generationer til det miljø, hvilket indbefatter foder og opstaldning, som dyret bliver født ind i. Derfor er der overordentlig stor risiko for, at den genetik, som man gerne vil bevare, forsvinder ved genetisk tilpasning, hvis ikke man respekterer og arbejder for mest mulig in situ-bevaring.
- GRU er totalt lukket hvad angår oplysninger om udviklingen inden for de enkelte racer. Dvs. at avlerne reelt ikke ved, hvor mange levende individer, der er tilbage, idet GRU i modsætning til perioden 2004 – 2007 ikke mere offentliggør en årlig status. Dog har vi kunnet konstatere, at på trods af, at man fra GRU's side sidste efterår, slog stort op, at "Dansk Landracesvin anno 1970" er "reddet", så var det offentliggjorte antal af individer faldet i forhold til den tidligere periode. Derfor frygter vi det værste inden for

alle de øvrige racer.

Ved gennemgang af FAO's liste over husdyr, som ligger på www.dad.fao.org, kan vi se, at de sidste indberettede tal er fra 2006, ligesom der findes flere forældede oplysninger om avlerorganisationer m.m. Derfor er vi alvorligt bekymrede for, hvorvidt overvågningsprogrammet, som man har forpligtet sig til, overhovedet virker.

- Vores medlemmer giver ofte tilbagemeldinger om oplevelser af, at det er yderst besværligt at få faglig kompetent hjælp, hvis man henvender sig til GRU.
- Vores medlemmer oplever gang på gang, at de ikke selv har mulighed for at bestemme, hvilket tyremateriale i form af sæd, de vil bruge i deres avlsarbejde, men er henvist til, at bruge det, som GRU vil udlevere.
- Inden for de enkelte racer, er det muligt at oprette racekoder, som identificerer forskellige linier, som meget vel kan have forskellige unikke egenskaber. Disse koder, har man indtil nu ikke villet arbejde på, at få oprettet, således at avlerne reelt kan samarbejde om at beskytte integriteten i deres besætninger.
- Generelt har vi meget lidt kontakt med GRU, idet vi oplever dem som alt andet end udfarende og samarbejdssøgende. Dette kan skitseres ved bl.a. det faktum, at man i 2009 udarbejdede en "Strategiplan 2009 – 2012", som man først involverede avlerne i, efter at den var vedtaget. Dette på trods af, at Biodiversitetskonventionen direkte og bl.a. i kap. 8 opfordrer til at "respekttere, beskytte og bevare viden, nyskabelser og praksis, der findes hos indfødte og lokale samfund med en traditionel levevis, som har betydning for bevaring og bæredygtig udnyttelse af den biologiske mangfoldighed, og fremme udbredt anvendelse af viden, nyskabelser og praksis af denne art, med indehavernes godkendelse og deltagelse, og ansøre til retfærdig fordeling af fordelene ved udnyttelsen af viden, nyskabelser og praksis af denne art."
- GRU beskæftiger sig "kun" med gamle danske husdyrracer, hvorfor man burde forvente, at dette var et overskueligt område. Ovennævnte eksempler og flere til viser dog det stik modsatte. Problemet er så "bare", at nogle af de "gamle" racer, som man beskæftiger sig med reelt ikke er "gamle" racer, som eksempel kan nævnes, at man har samarbejdsaftale med en hesteforening, som benytter sig livligt af indkrydsning med en hel palet af Danske Varmblods heste og såmænd også organiserer ponyer; men at man ikke ønsker at samarbejde med endsige yde hjælp til en forening, der organiserer avlerne af landets største bestand af renstammede dyr inden for racen.

GRU har begrænsede midler at arbejde med, og vi har ved selvsyn kunnet konstatere, at en stor del af disse midler går til administration. Da GRU, som det fremgår af ovennævnte eksempler, ikke er nær en målopfyldelse af internationale aftaler, vil vi opfordre til at udvalget bliver nedlagt, og at de midler, som Danmark har forpligtet sig til at bruge på bevaringsarbejdet med oprindelige landracer, bl.a. dyretilskuddene, bliver tildelt avlerne via elektroniske indberetninger og ud fra ens afstukne retningslinier, således at flest mulige penge kommer dyrene til gode.

Tilskud til avls- og raceforeninger er også en relativ stor post, men i vores øjne med meget lille effekt, under den nuværende praksis. Vi finder det derfor hensigtsmæssigt, at alle pengene, så vidt muligt går direkte til avlsarbejdet. Avls- og raceforeningernes virke og muligheder kunne så i stedet indkorporeres i Grøn Vækst, således der her fremover var mulighed for at søge midler til større fælles aktiviteter, der kunne fremme bevaringsarbejdet.

Vi har et stærkt ønske om, for de stærk udryddelsestruede racers skyld, at indgå i et ligeværdigt samarbejde med staten Danmark, således at målene i Biodiversitetskonventionen og efterfølgende protokoller fremover kan blive overholdt.

Vi finder det formålsløst, at udpege nye repræsentanter for en 4 års periode til et udvalg, som rettelig ikke tilnærmelsesvis har nået de mål, der er udstukket i Biodiversitetskonventionens kapitler om domesticerede racer. Da der inden udgangen af 2011 samtidig er folketingsvalg, finder vi det ekstra absurd, at forny et ministerielt udvalgs mandater. Ligegyldigt hvilken konstellation det nye folketing må få, mener vi, at både kommende ministre og de øvrige Folketingsmedlemmer alvorligt bør samarbejde om en opgradering af målopfyldelsen for overholdelse af Biodiversitetskonventionen.

Bevaringsarbejdet med domesticerede dyr og planter bør have selvstændig status og ikke være underlagt et erhvervsministerium, som Fødevarerministeriet jo unægtelig er. Biodiversitetskonventionen omhandler både vilde og domesticerede arter, hvorfor ansvaret for overholdelse af denne bør være placeret på ét sted. Ideelt bør det samlede ansvar høre under f.eks. Justitsministeriet eller Udenrigsministeriet, da det jo er en konvention, der hidrører direkte under FN. Et "Institut for Biodiversitet", der på samme måde, som Institut for Menneskerettigheder rådgiver borgere og politikere, samt går eksisterende og fremtidig lovgivning efter i sømmene, vil være optimalt. Biodiversitetskonventionen handler, som samlet værk, om fødevareruverenitet, dvs. muligheder og rettigheder som vi skal sikre kommende generationer gennem beskyttelse af natur og fødekilder.

Læs hele teksten på:

www.heimdalgen.dk

Skolebørn dyrker lægeurter

I Bhutan har regeringen startet et program hvor skolebørn dyrker lægeurter i skolen.

Klimaforandringer mm. truer mange traditionelle lægeplanter i Himalaybjergene, og urtehaveerne er en del af et program, der skal uddanne de opvoksende generationer i naturbevaring, og miljø.

I første omgang vil urtehaveerne blive etableret i 180 skoler.

Minister for skov og landbrug Pema Gyamtsho udtalte, at klimaforandringerne er den største udfordring for det lille land, og at indsatsen for at forebygge konsekvenserne i Himalaya regionen hidtil har været alt for lille.

Herbal Garden Initiative blev lanceret i Thimphu 16. November 2011, som del af en event for unge kaldt:

Connecting from Space to Village – Empowering Youth for Climate Action in the Himalayas.

Prinsesse Ashi Euphelma Choden Wangchuck åbnede begivenheden.

Prinsesse Ashi Euphelma Choden Wangchuck ses her sammen med prins Khamsum Singey Wangchuck.

Læs mere her:

<http://www.bhutanobserver.bt/schools-grow-medicinal-herbs/>